

वा० रा०

॥२०॥

उपन्यस्तेजान्वोरिति शेषः ॥ यद्वा लोकैः स्तुते सुंदरत्वेन ॥ सक्थिनीपृष्ठफलके इति कतकः ॥ ४३ ॥ राजहंसीवराजसे इति कचित्पाठः ॥ स्थगुंस्तोतुमुत्प्रेक्षते आसन्निति ॥ ४५ ॥
यास्तास्तव हृदये निविष्टा मायास्तदेवेदं यत् दीर्घस्थगुदित्यन्वयः ॥ रथघोणं रथचक्रपिंडिकातद्वायतं विस्तीर्णं ॥ ४६ ॥ अतोत्रमत्यादिकं वसति यतएवमतोत्रमालां प्रमोक्ष्या
मि ॥ मतयोमतिस्मृतिबुद्धयः ॥ स्मृतिर्व्यतीतविषयामतिरागामिगोचरा बुद्धिस्तात्कालिकी ज्ञेयेति ॥ क्षत्रविद्या राजनीतिः ॥ मायाः प्रसिद्धाः अत्र स्थगुनि हृदि स्थविकृतो

जंघेभृशमुपन्यस्ते पादौ च व्यायतावुभौ ॥ त्वमायताभ्यां सक्थिभ्यां मंथरेक्षौ मवासिनि ॥ ४४ ॥ अग्रतो मम गच्छंती राजः सैतीव शोभ
ने ॥ आसन्न्याः शंखरेमायाः सहस्रमसुराधिपे ॥ ४५ ॥ हृदये ते निविष्टा स्ताभृयश्चान्याः सहस्रशः ॥ तदेव स्थगुयद्दीर्घं रथघोणमिवायतं
॥ ४६ ॥ मतयः क्षत्रविद्याश्च मायाश्चात्र वसंतिते ॥ अत्र ते हं प्रमोक्ष्यामि मालां कुञ्जे हिरण्मयीं ॥ ४७ ॥ अभिपिक्ते च भरते राघवे च वनं
गते ॥ जात्येन च सुवर्णेन सुनिष्टमेन सुंदरि ॥ ४८ ॥ लब्धार्था च प्रतीता च लेपयिष्यामि ते स्थगु ॥ मुखे च तिलकं चित्रं जातरूपमयं शुभं
॥ ४९ ॥ कारयिष्यामि ते कुञ्जेशु भान्याभरणानि च ॥ परिधाय शुभे वस्त्रे देवते वचरिष्यसि ॥ ५० ॥ चंद्रमा वह्यमानेन मुखेना प्रतिमान
ना ॥ गमिष्यसि गतिं मुख्यां गर्वयंती द्विपज्जने ॥ ५१ ॥ तवापि कुञ्जाः कुञ्जायाः सर्वाभरणभूषिताः ॥ पादौ परिचरिष्यंति यथैव त्वंसदा
मम ॥ ५२ ॥ इति प्रशस्यमाना सा कैकेयी मिदमब्रवीत् ॥ शयानां शयने शुभे वेद्यामग्निशिखामिव ॥ ५३ ॥ गतोदके सेतुबंधो न कल्या
णिविधीयते ॥ उत्तिष्ठ कुरु कल्याणं राजानमनुदर्शय ॥ ५४ ॥

नतमांसास्थिपिंडे ॥ ४७ ॥ जात्येनोत्तमेन सुनिष्टमेन संद्रुतेन
सुवर्णेन निर्मितां हिरण्मयीं मालामिति संबंधः ॥ ४८ ॥ लब्धार्था लब्धोक्तार्था अतएव प्रतीता संतुष्टा लेपयिष्यामि उत्तमचंदनेनेति शेषः ॥ यद्वा जात्याद्भुतस्वर्णकृतभूषणेन ते
स्थगु लेपयिष्यामि गुप्तं करिष्यामीत्यर्थः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ आवह्यमानेन स्पर्धमानेन द्विपज्जने गर्वयंती गर्वकुर्वती ॥ मुख्यां गतिं श्रेष्ठ्यं ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ एवं वृथा वार्ताभिः
कालात्ययो न कार्य इत्याह ॥ गतेत्यादि ॥ रामाभिपेक्षेवत्ते वरपहणादिव्यर्थमिति भावः ॥ राजानमनुदर्शय क्रोधागारे आत्मानमिति शेषः ॥ ५४ ॥

अ० कां०

॥२०॥